

آیت الله سید محمد باقر موحد ابطحی

امام مہدی

در

سنت امام رضا علیہ السلام

ترجمہ حمید رضا شیخی

مؤخذ ابطحي، محمد باقر

[الإمام المهدي (عج) في احاديث الإمام الرضا (ع) فارسي]

امام مهدی (عج) در سخنان امام رضا (ع) / محمد باقر مؤخذ ابطحي؛ ترجمه حمید رضا شیخی . - مشهد : بنیاد پژوهشهای اسلامی، ۱۳۹۳.

ISBN 978-964-971-804-0

ص ۱۰۸

فیفا.

۱. محمد بن حسن (عج)، امام دوازدهم، ۲۵۵ ق. - احادیث.

۱۵۳ - ۲۰۳ ق. - احادیث. ۳. احادیث شیعه - قرن ۱۴. الف. شیخی، حمید رضا، ۱۳۳۷

- مترجم. ب. بنیاد پژوهشهای اسلامی. ج. عنوان.

۲۹۷/۲۱۸

BP ۱۴۱/۵/م ۳ م ۸۳۰۴۱۱۳۹۳

۳۵۰۵۸۵۱

کتابخانه مرکزی جمهوری اسلامی ایران

امام مهدی (عج)

در سخنان امام رضا (ع)

آیت الله سید محمد باقر مؤخذ ابطحي

ترجمه حمید رضا شیخی

ویراسته گروه ویراستاری

چاپ اول: ۱۳۹۳ / ۳۰۰۰ نسخه، رقعی / قیمت: ۴۰۰۰۰ ال

چاپ و صحافی: مؤسسه چاپ و انتشارات آستان قدس

بنیاد پژوهشهای اسلامی، مشهد: صندوق پستی ۹۱۴۱۱-۳۶۶

مراکز توزیع:

تلفن و دورنگار واحد فروش بنیاد پژوهشهای اسلامی: ۳۲۲۳۰۸۰۳

فروشگاههای کتاب بنیاد پژوهشهای اسلامی، مشهد: ۳۲۲۳۳۹۲۳، قم: ۳۷۷۳۳۰۲۹

www.islamic-rf.ir

info@islamic-rf.ir

حق چاپ محفوظ است

فهرست مطالب

۸		سخن
۱۱		مقدمه
۲۳		نیاز ضروری به
۲۳		۱- زمین از حجت علی (ع) امام
۲۷		نسب آن حضرت
۲۷		۱- از نسل پیامبر اسلام (ص) است
۲۷		۲- از نسل امام حسین (ع) است
۲۸		۳- از نسل امام باقر (ع) است
۲۸		۴- از نسل امام رضا (ع) است
۲۹		۵- از نسل امام جواد (ع) است
۲۹		۶- فرزند امام عسکری (ع) است
		ولادت، نام‌ها و لقب‌های آن حضرت
		پنهان بودن ولادتش
۲۹		۲- نام اصلی او همان نام پیامبر (ص) (محمّد) است
۳۱		۳- نهی از بردن نام آن حضرت
۳۲		۴- برخاستن در هنگام برده شدن نام «قائم» (عج)

- ۵- لقب‌های آن حضرت ۳۴
- ۱- زیور و شمایل او ۳۴
- ۲- صفات او ۳۵
- ۳- برتری‌های او ۳۵
- ۴- شباهت داشتن به پیامبران (ع) ۳۵
- ۵- نشانه‌های او ۳۶
- یثا- تهای قرآن و کتاب‌های آسمانی پیشین و خبر دادن پیامبر و امامان (ع) ۳۹
- رباره- م مهدی (عج) و ظهور او ۳۹
- ۱- آیات قرآن که به قائم (عج) و ظهور او تفسیر شده‌اند ۳۹
- ۲- داده کتاب‌های [آسمانی] پیشین ۴۲
- ۳- خبر دادن به بر (ع) ۴۲
- ۴- اخبار رسیده عن مرسى الرضا (ع) در این باره ۴۶
- غیبت آن حضرت (عج) و حوادث و نشانه‌های پیش از ظهورش ۵۵
- ۱- غیبت او و سبب آن ۵۵
- ۲- غربت اسلام در آغاز ظهورش و غربت دوباره آن ۵۷
- ۳- وقوع حتمی فتنه‌ای سخت و سهمناک ۵۷
- ۴- وقوع چهار حادثه پیش از ظهور آن حضرت ۵۸
- ۵- وقوع حادثه‌ای در میان دو حرم [مکه و مدینه] ۶۰
- ۶- به جنبش درآمدن پرچم‌هایی پیش از ظهور آن حضرت (عج) ۶۳
- ۷- وقوع بیوح (گرمای شدید) پیش از ظهور ۶۳
- ۸- خروج ناگزیر سفیانی ۶۴
- ۹- بانگ و ندای آسمانی ۶۶
- ۱۰- احوال دجال و خروج او ۶۶

- ۶۷ حال و روز شیعیان و مؤمنان در زمان غیبت حضرت (عج)
- ۶۷ ۱- ذوب (خون) شدن دل مؤمن در آن زمان
- ۶۷ ۲- بالایش و آزمون دل‌های مؤمنان
- ۶۸ ۳- مرتد و گمراه شدن بیشتر معتقدان به آن حضرت
- ۶۹ ۴- نداشتن پناهگاه
- ۷۰ ۵- بی‌ایمنی مردم در زمان غیبت امام (عج)
- ۷۰ ۱- شکیبایی امام (عج)
- ۷۰ ۲- تنگ آمدن به دین
- ۷۰ ۳- انتظار فرج
- ۷۳ ۴- نهی از تعیین ظلمت‌ها حضرت
- ۷۳ ۵- وجوب شکیبایی و پایداری در زمان غیبت
- ۷۶ ۶- دریغ و اندوه و گریس در دست آن حضرت
- ۷۶ ۷- دعا برای آن حضرت و فرج او
- ۸۳ ۸- وجوب رعایت تقیه
- ۸۳ ۹- نشستن در خانه و نهی از قیام
- ۸۷ ظهور قائم (عج)
- ۸۷ ۱- سنّ و سال آن حضرت در هنگام ظهور
- ۸۷ ۲- پیوستن بندگان خدا به او
- ۸۸ رفتار و اخلاق قائم (عج) و ویژگی‌های زمان ظهور آن حضرت
- ۸۸ ۱- قلمرو حکومت او
- ۸۸ ۲- کمک‌کنندگان و یاران آن حضرت (عج) از لشکریان خدا و فرشتگان
- ۸۹ ۳- قدرت آن حضرت و آنچه به خواست خداوند متعال در اختیار اوست
- ۹۰ ۴- میراث پیامبران نزد اوست

- ۵- هنگام ظهور، بیعت هیچ کس را بر گردن ندارد ۹۰
- ۶- زمین را از کفر و ستم پاک می کند ۹۰
- ۷- دست های بنی شیبیه را قطع می کند ۹۱
- ۸- فرزندان قاتلان حسین (ع) را می کشد ۹۱
- ۹- زمانی که ظهور کند زمین از نور او روشن می گردد ۹۲
- ۱۰- عدالت گستری می کند ۹۲
- ۱۱- زمین را از عدل و داد آکنده می سازد ۹۳
- ۱۲- غم و اندوه را از اهل بیت (ع) می زداید ۹۳
- ۱۳- بی منان رحمت و برای کافران عذاب است ۹۳
- ۱۴- عورت و مالک آن حضرت ۹۴
- ۱۵- وضعیت بیعت مؤمنان در عصر ظهور آن حضرت ۹۴
- رجعت ۹۵
- ۱- مطلق رجعت ۹۵
- ۲- روایات درباره رجعت امم مؤمنین (ع) ۹۹

سخن ناشر

پیاره ستایش خدای را، و پاک‌ترین درود و سلام بر برگزیده و حبیب خدا محمد بن عبدالله صلی الله علیه و آله و بر خاندان او که اولیای خدایند.

بررسی های علمی و دقیق علمی ثابت کرده است که موضوع مهدویت موضوعی است که منحصر به شیعه یا مختص به اعتقادات آن باشد، چنانکه در کتاب موضوع صرفاً اسلامی هم نیست؛ زیرا، در ادیان دیگر نیز بشارت ها و اشارت هایی به آن شده است، از این بالاتر، این موضوع حتی موضوعی فطری نیست؛ چرا که از ابتدای تاریخ تاکنون، در وجدان نسل ها در تمام اقوام و امت ها و جوامع بشری از کوچک و بزرگ، وجود داشته است؛ زیرا، انسان همواره چشم به راه یک مصلح و نجات بخش عالمی که به تعبیر روایات و احادیث شریف - دنیای آکنده شده از ستم و تحریف را پر از عدل و داد کند، بوده و هست، و اندیشمندان از آن با تعبیر دیگری که گاه از تصورات فطری خویش الهام گرفته اند و گاه از

دریافت های عقلی شان، بیان کرده اند.

در این میان تنها یک مسئله باقی می ماند که عده ای به آن باور دارند و شماری منکرش هستند. آن مسئله این است که: آیا آن صلح و نجات بخش جهانی متولد شده یا هنوز زاده نشده است؟ پاسخ این پرسش، آسان و روشن است. اخبار و روایات بر این نکته تأکید دارند که این منجی از ذریهٔ پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و از فرزندان فاطمه علیها السلام از نسل امام حسین علیه السلام و از صلب امام حسن عسکری علیه السلام است از آنجا که در تاریخ و زندگینامه ها آمده است که امام عسکری علیه السلام به چهار پسر رسیده، این موضوع عقلاً - افزون بر روایات فراوان - اقتضا می کند اما مهلت موعود منتظر متولد شده باشد و بنابراین، زنده است و خواهند آمد و مرشرف او را طولانی ساخته همان گونه که، با قدرت حکیمانه خود به پیمان پیشین عمر دراز بخشید به طوری که برخی از آنان، مانند حضرت ابراهیم و عیسی مسیح علیه السلام و جناب خضر، هنوز هم زنده اند.

کتاب حاضر گامی است در راستای اثبات همین مسئله بر اساس سخنان امام علی بن موسی الرضا علیه السلام که آن حضرت پیرامون تولد شدن امام مهدی از صلب امام حسن عسکری علیه السلام و اهداف مرقوم و والایی که دنبال خواهد کرد و یکی از آن اهداف اقامه عدل و داد در دنیایی آکنده از ظلم و ستم و انحراف می باشد، بیان فرموده است.

نظربه اهتمام شدید بنیاد پژوهش های اسلامی در نشر معارف بلند رضوی، این بنیاد تاکنون نزدیک به هشتاد عنوان کتاب درباره زندگی امام علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و معارف نورانی آن بزرگوار منتشر کرده که یکی از آنها همین اثر است و برای اینکه دایره بهره‌مندی از آن گسترده‌تر باشد به فارسی نیز برگردانده شد.

درخواست می‌کنیم که به همه ما اعتقاد درست و پایداری
و مودت خاندان پیامبر اکرم ﷺ عطا فرماید و ما را از منتظران
راستین و بصیرین و آگاه قرار دهد. در پایان بار دیگر خدا را سپاس
می‌گوییم و به همه خاندان پاک او درود می‌فرستیم.

بنده همیشه های اسلامی آستان قدس رضوی

مقدمه

ابومسلم امام حسن عسکری (علیه السلام) در حدیثی مرفوع از عبدالعزیز بن مسلم روایت کرد که فرمود:

با حضرت رضا (علیه السلام) در مدینه بودیم، و در نخستین جمعه پس از ورودمان در مسجد جامع مدینه حاضران از مسئله امامت سخن به میان آوردند و از اختلاف نظر میان مردم در این باره گفتند. من خدمت سرورم رسیدم و گفتگوهای مردم در این موضوع را به عرض ایشان رساندم. حضرت تبسمی کرد و سپس فرمود: ای عبدالعزیز! مردم نمی دانند و اشتباه می اندیشند. خدای تبارک و تعالی بامبرش را از دنیا نبرد تا آنکه دین را برایش کامل ساخت و قرآن را که هر چیزی بیان شده است بر او فرو فرستاد، در آن حلال و حرام و حلال و حرام و احکام و هر آنچه را که مردم به آن نیاز دارند، بی کم و کاست، بیان

کرد. خدای توانا و بزرگ فرموده است: ﴿مَا فَرَّظْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ﴾^۱ و در حجة الوداع که در سال آخر عمر پیامبر ﷺ بود، این آیه را فرو فرستاد: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾^۲.

امامت کامل کننده دین است؛ پیامبر ﷺ از دنیا رفت تا آنکه برای مسلمانان نشانه‌های دینشان را بیان فرمود و راهشان را برای آنها روشن ساخت و ایشان را در شاهراه حق قرار داد. علی (علیه السلام) را برایشان به عنوان نشانه [و] و پیشوا منصوب کرد و هر آنچه را امت نیاز دارد برای آنها بیان فرمود. بنابراین، هر کس ادعا کند که خدای توانا و بزرگ دینش را کامل نکرده است، در حقیقت، کتاب خدا را رد کرده و هر کس کتاب خدا را رد کند، به آن کافر است.

آیا مردم مقام امامت و جایگاه آن نسبت به امت را می‌دانند تا بتوانند در آن دست به انتخاب بزنند؟ امامت، منشأ بالاتر و مقامش بزرگ‌تر و جایگاهش بالاتر و بلند پایه‌تر و ژرف‌تر از آن است که مردم با خردهای خود به آن رسند یا با اندیشه‌هایشان بدان دست یابند. انتخاب خود

۱. «ما هیچ چیزی را در این کتاب فروگذار نکرده‌ایم». انعام (۶): ۳۸.

۲. «امروز دین شما را برایتان کامل کردم و نعمتم را بر شما تمام ساختم و اسلام را برایتان [به عنوان] آیینی برگزیدم». مائده (۵): ۳.

امامی را برگمارند. امامت مقامی است که خدای توانا و بزرگ آن را پس از مرتبه نبوت و خلیلی، به عنوان مرتبتی سوم، به ابراهیم خلیل علیه السلام بخشید، و او را به این امتیاز مفتخر ساخت و بدان ستودش و فرمود: «إِنَّ جَاعِلَكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا»^۱ و ابراهیم خلیل، شادمان از این مقام، عرض کرد: «وَمِنْ ذُرِّيَّتِي»^۲. خداوند بلندمرتبه و والا فرمود: «لَا يَتَأَلَّ عَهْدِي الظَّالِمِينَ»^۳. پس، این آیه بر پیشوایی هر ستمکاری تا قیام قیامت مهر بطلان زد. امام به گزیدگان [الهی] اختصاص یافت، سپس خداوند متعال ابراهیم علیه السلام را برگزید و امامت را در فرزندان برگزیده و پاک او قرار داد و فرمود: «وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ * وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ»^۴.

پس، امامت پیوسته در فرزندان او بود و آن را نسل به نسل از

۱. «من تورا برای مردم امام قرار دادم». بقره (۲): ۱۲۴.

۲. «از دودمانم [چطور]؟». همان.

۳. «پیمان من به ستمکاران نمی‌رسد». همان.

۴. «و اسحاق و یعقوب را [به عنوان نعمتی] افزون به او بخشیدیم و همه را

شایستگان قرار دادیم. و آنان را پیشوایانی قرار دادیم که به فرمان ما هدایت می‌کردند، و به ایشان انجام دادن کارهای نیک و برپا داشتن نماز و دادن

زکات را وحی کردیم و آنان پرستنده ما بودند». انبیاء (۲۱): ۷۲-۷۳.